

[Bertel Dahlgaard.]

ligt øgede udgifter. Det er ikke nok at styrte en regering; der er også et spørgsmål om, hvad der kommer efter.

Jeg må måske i denne forbindelse gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Møller, som spurgte, om det virkelig var sådan, at vi opretholdt ministeriet Erik Eriksen blot af hensyn til grundloven. Jeg kan i hvert tilfælde svare, at det var et aldeles afgørende motiv for os; jeg er ikke sikker på, at vi havde været med til at opretholde det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft som eksponent for dansk udenrigspolitik i disse år, hvis det ikke havde været noget meget vigtigt, der stod på dagsordenen. Det vil også fremtidig være sådan, at vor stilling vil være afhængig af, i hvilken grad vi kan fremme den politik og den samfundsudvikling, som vi er tilhængere af. Man må, hvis der skal være sundhed i parlamentarismen og demokratiet, lade politikken bestemmes af sagen.

Der er mange andre eksempler på, at vi i disse år har gjort dette. Jeg tænker f. eks. på en episode, som de fleste måske nu har glemt, i sommeren 1953 efter forårsvalget, da grundloven endnu ikke var vedtaget. Først krævede socialdemokratiet ministeriet Erik Eriksens afgang. Under voldsomme socialdemokratiske angreb på os, ikke mindst af den nuværende statsminister, opretholdt vi ministeriet Erik Eriksen sommeren igennem, og det glæder mig, at socialdemokratiet siden har erkendt, at dette var rigtigt, fordi den store forfatningsændring netop derigennem sikredes. Som jeg sagde forleden, tilbød vi efter valget om efteråret det ærede medlem hr. Erik Eriksen at danne et venstreministerium. Han sagde nej og banede derigennem vejen for det nuværende ministerium. Da dette ministerium var dannet, tilbød socialdemokratiet det radikale venstre at indtræde i et fællesministerium. Vi sagde nej, ikke af principiel uvilje mod en regeringsdannelse, bestående af socialdemokrater og liberale partier — i den henseende er vi ganske enige med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i de synspunkter, han gang på gang har fremsat — men fordi forudsætningerne dengang ikke var til stede, fordi tilstrækkelig konkrete aftaler ikke kunne træffes, og fordi militærspørgs-

målet på det tidspunkt lå på en sådan måde, at det ikke ville være muligt. Med andre ord: vi må have lov til suverænt og frit at træffe vor afgørelse. Det har vi gjort i fortiden, og det vil vi også gøre efter valget.

Selve den tanke er i og for sig latterlig, at vi på forhånd skulle afgive løfte om at ville støtte en regering til den ene eller den anden side uden at vide, hvilken politik den pågældende regering vil føre. Alt det dér er jo kun, som Klaus Berntsen, var det vist, engang sagde om sådan noget, der svævede ude i periferien, „changement“.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller taler om opsamling af overskud gennem skatter. Ja, årsagen til, at det radikale venstre har presset så stærkt på med hensyn til at nedsætte statens forbrug, er jo netop, at i samme grad som statens forbrug sættes ned, i samme grad kan man opgive inddragning af skatter til overskud. Men hvad bruges i øvrigt dette overskud til? Ja, det bruges til anlægsudgifter, statsbaner, færger, udlån til erhvervslivet på forskellige områder, udlån til boligbyggeri gennem den boligstøttelov, som det ærede medlem hr. Aksel Møllers parti har stemt for.

Endnu en ting til det ærede medlem hr. Aksel Møller. Det ærede medlem var meget vred over et forslag, vi har stillet til overvejelse i skatteudvalget. Nu har jeg forstået, efter som debatten er skredet frem i dag, at det ærede medlem hr. Aksel Møller i hvert tilfælde ikke mener, jeg er et godt menneske. (*Aksel Møller: Nej!*). Hvad var det, jeg blev beskyldt for? Det var dog ikke ligrøveri. (*Afbrydelse: Det var intellektuelt røveri!*). (*Aksel Møller: Ja!*). Nå, så det var det. Må jeg ikke minde det ærede medlem hr. Aksel Møller om de forhandlinger, der fandt sted en eftermiddag i skatteudvalget; jeg skal ikke referere udtalelser, kun de meninger, jeg selv fremsatte. Det ærede medlem hr. Aksel Møller stillede det forslag, han i dag har nævnt, ja, det var ikke det ærede medlem, der stillede det, men det ærede medlem hr. Foss, men det kan vel være lige meget. Det blev fremsat, og hvad skete der så? Så gjorde jeg opmærksom på, at dette forslag, som aldeles ikke var identisk med det, vi nu har fremsat... (*Poul Møller: Hvor er det radikale forslag*